

מ"ת 15381/04/17 - מדינת ישראל נגד רועי כולי, שבתאי רביבו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 15381-04-17 מדינת ישראל נ' כולי(עציר)
מ"ת 7426-06-17 מדינת ישראל נ' רביבו(עציר)

לפני כבוד השופט גרשון גונטובניק
מבקשים מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון רגב ודרור לוי

נגד
משיבים

1. רועי כולי (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד הרצל סמילה
2. שבתאי רביבו
ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי, טל ליטן וקרינה אבאל

החלטה

לפני בקשה למעצרים עד לתום ההליכים של שני המשיבים. החלטה זו תבחן את שאלת קיומן של ראיות לכאורה ואת עילות המעצר בעניינם.

1. נגד מר רועי כולי (להלן: **נאשם 1** או **מר כולי**) ונגד מר שבתאי רביבו (להלן: **נאשם 2** או **מר רביבו**) הוגש לבית משפט זה כתב אישום (ת.פ. 15392-04-17), ובהחלטתי להלן אתייחס לנוסחו המתוקן. כתב האישום מעיד על עצמו שהוא תוצר עבודתו של סוכן סמוי מטעם משטרת ישראל (להלן: **הסוכן**), שקיבל אישור להיות מעורב בביצוע עבירות רכוש, התפרצות ועסקאות סמים. אין חולק שבין הסוכן לבין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת.

2. כתב האישום אחז ארבעה אישומים:

א) על פי **האישום הראשון** נפגשו (ביום 26.12.16) הסוכן ונאשם 2, וסיכמו שהסוכן ירכוש ממנו 50 ג' קוקאין במחיר ₪ 520 לגרם. למחרת נפגשו הסוכן ונאשם 2, בנוכחות נאשם 1, במרכז המסחרי בתל-כביר. במהלך המפגש הורה נאשם 2 לסוכן להמתין עד שישבו עם "**דוגמית סם**". הנאשמים נסעו לאחר מכן ברכבו של נאשם 1, וחזרו כעבור זמן למרכז המסחרי. נאשם 1 נותר ברכב, ונאשם 2 פגש את הסוכן. בתא שירותים הציג נאשם 2 בפני הסוכן את דוגמית הסם על מנת שיתרשם מאיכותו. הסוכן מסר לנאשם 2 סכום של ₪ 26,000 תמורת הסמים. הסוכן נותר להמתין ברכבו במקום, והנאשמים נסעו מן המרכז במטרה להביא את הסמים.

מאוחר יותר התקשר נאשם 2 לסוכן והורה לו להגיע לנקודת מפגש ביפו. שם מסר נאשם 1 לסוכן נייר ובו 49.63 גרם קוקאין נטו, בעוד נאשם 2 ממתין ברכב.

עמוד 1

על רקע זה הואשמו המשיבים בסחר בסם מסוכן בצוותא (עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג - 1973 (להלן: **הפקודה**)) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**)).

(ב) על פי **האישום השני** עובר ליום 2.2.17 שכרה משטרת ישראל דירה בתל אביב, והטמינה בה תכשיטים, כסף מזומן וכספת ובתוכה תכשיטים ועוד כסף מזומן. עובר ליום זה פנו הנאשמים, בהזדמנויות שונות, לסוכן, וביקשו לקבל ממנו מידע על אודות דירות אפשריות לפריצה. ביום 2.2.17 בצהריים, נפגשו הסוכן והנאשמים בסמוך למלון, שם מסר להם הסוכן מפתח ומידע על אודות הדירה. הסוכן נותר להמתין במקום הפגישה, והנאשמים נסעו לדירה יחד עם אדם נוסף עמו הגיעו ברכב. עם הגעתם למקום התפרצו נאשם 2 ואותו אדם נוסף לדירה באמצעות המפתח, נטלו התכשיטים, הכסף והכספת במטרה לשלול אותם שלילת קבע. נאשם 1 המתין להם ברכב. לאחר מכן נפגשו הסוכן, הנאשמים והאדם הנוסף ביפו, בביתו של נאשם 1, שם פרצו הכספת וחילקו ביניהם את השלל. נאשם 1 מכר את התכשיטים הגנובים, ואת תמורתם חלק עם נאשם 2, הסוכן והאדם הנוסף.

על רקע זה הואשמו הנאשמים בכניסה והתפרצות למקום מגורים בצוותא (עבירה לפי סעיף 406(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק); ובגניבה בצוותא (עבירה לפי סעיף 384 ביחד עם סעיף 29 לחוק).

(ג) על פי **האישום השלישי** עובר ליום 12.2.17 הציעו הנאשמים לסוכן, בהזדמנויות שונות, לרכוש סמים מסוג קוקאין ו-MDMA. באותו היום בסמוך לשעה 13:00, לאחר תיאום טלפוני עם הנאשם 1, נפגשו הסוכן והנאשמים בביתו של נאשם 1. במהלך הפגישה, אמר הסוכן כי ברצונו לרכוש בין 50 ל-100 גרם קוקאין והשלושה הסכימו להידבר בהמשך.

בסמוך לשעה 14:00 התקשר הסוכן לנאשם 1 והודיע לו כי ברצונו לרכוש 50 גרם קוקאין. לאחר מספר דקות התקשר נאשם 2 לסוכן, והשניים קבעו להיפגש בנקודת מפגש שם מסר הסוכן לנאשם 2 סכום של ₪ 29,000 תמורת הסמים. הנאשמים נסעו מהמקום בעוד הסוכן נותר להמתין ברכבו. בסמוך לשעה 19:00 התקשר נאשם 1 לסוכן והשניים קבעו להיפגש בסמוך לבית הורי הסוכן. בפגישה מסר נאשם 2 לסוכן כפפה ובה 49.03 גרם נטו קוקאין, בעוד נאשם 1 נותר להמתין ברכב.

בגין זאת הואשמו הנאשמים בעבירת סחר בסם מסוכן בצוותא - עבירה לפי סעיף 13 לפקודה ביחד עם סעיף 29 לחוק.

(ד) על פי **האישום הרביעי** עובר ליום 14.2.17 שכרה משטרת ישראל דירה בתל-אביב-יפו והטמינה בה כסף מזומן. ביום 13.2.17 נפגשו הסוכן והנאשמים בחולון, שם אמר להם הסוכן כי יש לו מידע על דירה המיועדת להתפרצות ליום מחר. ואכן ביום 14.2.17 בסמוך לצהריים, נפגשו הסוכן והנאשמים שנכנסו לרכבו של הסוכן, שם מסר להם הסוכן מפתח ומידע על אודות הדירה. הסוכן נותר להמתין במקום, והנאשמים נסעו ברכב של נאשם 1 לדירה, התפרצו אליה באמצעות המפתח, אולם חרף חיפושיהם לא מצאו דבר.

בגין זאת הם הואשמו בכניסה והתפרצות למגורים בצוותא (עבירה לפי סעיף 406(ב) ביחד עם סעיף 29 לחוק).

3. לצד כתב האישום הגישה המאשימה בקשה למעצר של המשיבים עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם. היא ציינה כי קיימות נגדם ראיות לכאורה. בכל הנוגע לנאשם 1 פועלות לחובתו הודעות הסוכן, דוחות הפעולה של מפעיל הסוכן, חוות דעת מומחה לגבי הסמים, הקלטות ותמלילים, תיעוד חלק מהפעילות על ידי יחידת העיקוב, וגרסת הנאשם

ש"ממלא פיו מים ובעימות עם הסוכן מנבל את פיו בכעס כלפי הסוכן והשוטרים". ראיות אלה פועלות גם לחובת הנאשם 2, ש"בחר לשמור על זכות השתיקה ולא מסר כל גרסה". הן מבססות, לשיטת המבקשת, עילות מעצר ברורות, ולאור מאפייניהם של המשיבים לא ניתן להפיג את המסוכנות הנשקפת מהם בחלופת מעצר. מכאן הבקשה למעצרם עד לתום ההליכים המשפטיים נגדם.

4. במהלך הדיון שבפני טען נאשם 1 כי קיימות ראיות לכאורה לעניין עבירות ההתפרצות, אך אין הן מחייבות מעצר, בהינתן טיב העבירות. בנוסף, פעילות הסוכן חצתה את גבולות הלגיטימיות ומדובר בסוכן מדיח לכל דבר ועניין. אשר לעבירות הסמים, טוען נאשם 1 כי לא קמו ראיות לכאורה בעניינו: "אינני סבור שקמו ראיות לכאורה, הראיות בעבירות הסמים הן קלושות ויורדות למהות האישום, עד כדי כך שבסופו של דבר העובדות יהיה בהן כדי להצדיק שבית-המשפט יבחן חלופה בעניינו" (עמ' 9 לפרוטוקול ש. 15)). כך, בכל הנוגע לאישום הראשון, חלקו של הנאשם 1 מתמצה באמירה "כן, ביי קח" כשהוא מסר, לכאורה, את הסמים לסוכן. הוא לא נטל חלק בכל המגעים שקדמו לכך. בכל הנוגע לאישום השלישי, שם טוען הסוכן כי הוא עמד בקשר מול נאשם 1, אין בהקלטות המצויות בתיק כדי לבסס הדברים. בכך אנו נשענים על עדותו של הסוכן, שהוא מקור מפקפק בהגדרה, ואפילו מפעיליו של הסוכן היו עסוקים כל העת בחיפוש על גופו כדי לוודא שהוא עצמו לא מנצל את ההזדמנות שנקרתה בדרכו לקבל סמים. לאמירה זו של הסוכן אין ביסוס או חיזוק. בתגובה לכך הצביעה המבקשת כל כך שנאשם 1 מסר את הסמים בעסקה מושא האישום הראשון, ושהה במחיצת נאשם 2 לכל אורך השתלשלות האירועים. בכל הנוגע בעסקת הסמים מושא האישום השלישי, הדברים התבצעו ישירות מול נאשם 1. לכן, לשיטתה, אין בסיס לטענה שהראיות לכאורה נגדו הן חלשות.

נאשם 2 הסכים לקיומן של ראיות לכאורה בכלל האישומים. לטענתו, בכל הנוגע לעבירות ההתפרצות ודאי שלא היה מתבקש מעצר עד לתום ההליכים בגין בלבד, מה גם שהן נעברו לפני כחצי שנה. לגבי עבירות הסמים לא נגרם נזק, שכן הסמים לא הוצפו לרחוב. אשר לסוכן, מדובר בסוכן מדיח מובהק. הוא זה שפונה לעשרות אנשים, ומפתה אותם לעבור על החוק, ואף מסיע את המשודלים על ידו כדי שיוכלו לעשות כן. אשר לטענה כי הנאשמים פנו אליו, עליה נשען במידה רבה כתב האישום, זוהי טענה חסרת היגיון. אין זה הגיוני שלפתע פונים לסוכן כל אותם נאשמים שלא פנו אליו בעבר. ההסבר החלופי והמתבקש הוא שהסוכן הוא זה שיזם את ביצוע העבירות שלאחר מכן דיווח עליהן למפעיליו, והכול כדי שיוכל לקבל את התמורה המובטחת לעמלו מרשויות אכיפת החוק.

5. עד כאן טענות הצדדים, ומכאן להכרעה בבקשה בכל הנוגע לקיומן של ראיות לכאורה ועילות מעצר.

6. על רקע הסכמת הנאשם 2 לקיומן של ראיות לכאורה אמקד את הבחינה הראייתית בתיק זה בעניינו של נאשם 1, בעבירות הסמים (שהרי נאשם זה מסכים לקיומן של ראיות לכאורה לגבי עבירות ההתפרצות).

7. כפי שאראה להלן, לדעתי, הרימה המאשימה את הנטל המוטל עליה לבסס ראיות לכאורה כמשמעו בפסיקה, וזאת ביחס לשני האישומים.

בכל הנוגע באישום הראשון:

א) הסוכן מסר בהודעתו (מיום 28.12.16) כי הוא אמר לנאשם 2 שהוא זקוק ל - 50 גרם קוקאין. הוא תיאר עם נאשם 2 את ביצוע הרכישה. הוא הגיע למקום המפגש. "היו שם שבי שזה שבתאי [נאשם 2] שבדיוק סיים להסתפר, הוא היה עם רועי כולי [נאשם 1] אותו אני מכיר בתור חבר של שבי שבעבר גם הייתי

רוכש ממנו סמים ומכיר אותו מהשכונה ואולי פעם גם מכרתי לו סמים" (ש. 39 ואילך). כשנשאל האם נאשם 1 היה נוכח במהלך הפגישה עם נאשם 2 השיב הסוכן "לא ישב איתנו בשולחן, לא שמתי לב בדיוק איפה היה בזמן שדיברנו. אבל לפני זה דיברתי איתו קצת שלום שלום וכאלה" (ש. 87)

בהמשך הוא מתאר כיצד נאשם 2 ביקש מהסוכן שיבדוק דוגמא של חומר הסמים. את התשלום הוא שילם לנאשם 2, ואז תואם מקום בו הוא יפגש איתו כדי לקבל את הסמים ששילם עבורם. הסוכן ציין כי נאשם 1 לא היה במקום כאשר הם ספרו את הכסף ובדקו את הסמים (ש. 89). הסוכן חיכה ברכב שלו בנקודת המפגש. "עמדתי עם האוטו בצד, רועי כולי הגיע אל"י לחלון בצד של הנהג פתחתי את החלון והביא לי דרך החלון את הקוקאין עטוף בנייר לבן, שמתי אותו בכיס של הז'קט מצד ימין. ועזבתי את המקום" (ש. 79 ואילך). נאשם 1 לא אמר לסוכן דבר, אבל נאשם 2 אמר לנאשם 1 "תביא לו את זה ותעיף אותו" (ש. 92).

(ב) הסוכן זיהה את הנאשמים בתמונות שהציגו לו.

(ג) קיימת הקלטה (מ.ט. 76/16) בה נשמע נאשם 1 אומר לסוכן "ביי קח" (2:33:58) והסוכן טען כי זה הקטע בו הושלמה עסקת הסמים.

(ד) ישנו תיעוד של יחידת העיקוב שעקבה אחר המעורבים מרחוק.

(ה) קיימת חוות דעת סם (מיום 2.1.17) ביחס לחומר שנמסר, אשר זוהה כ-49.63 ג' קוקאין.

ניתנת האמת להיאמר כי לו אישום זה היה עומד לבדו, אכן צודק היה בא כוח נאשם 1 כי חומר הראיות בעניינו, גם אם נקבלו, לא מערב אותו באופן עמוק מידי בעסקת הסמים, ונראה כי חלקו שולי יחסית בכל ההתנהלות. אלא שאישום זה אינו עומד לבדו, ויש לראות אותו לצד האישום השלישי.

8. בכל הנוגע באישום השלישי:

(א) הסוכן מסר בהודעתו (מיום 12.2.17) כי שני הנאשמים הציעו לו מספר פעמים לקנות מהם סמים מסוג קוקאין ו-MDMA, והמפעיל הנחה אותו לסגור עסקה מול נאשם 1. "התקשרתי לרועי כולי למס' [...]
קבענו מפגש באזור השעה 13:00 מחוץ לבית שלו" (ש. 4 ואילך). הסוכן הגיע לבית של נאשם 1 ושם פגש את שני הנאשמים. הוא אמר לשניהם שהוא מעוניין ברכישת "50 גרם קוקאין אולי יותר באזור ה-100 גרם תלוי במחיר שהוא יעשה לי על גרם קוקאין" (ש. 8). הוסיף הסוכן וציין "תבין בעיקרון דיברתי עם רועי כולי כל הזמן על העסקה, ושבי [נאשם 2] היה שם והתערב" (ש. 12). "אז אמרתי לרועי [נאשם 1] שהמחיר גבוה מידי, ורועי אמר לי שהוא לא רוצה ללכת ולערבב לי את החומר וככה להוריד לי במחיר, הוא רוצה להביא לי 50 גרם איכותי וזה המחיר הכי טוב שהוא יכול לארגן לי" (ש. 13). ואז נאשם 2 ביקש להיות מעודכן לגבי הכמות, כדי שיוכל להביא את הסמים. לאחר מכן הסוכן התקשר לנאשם 1 ובשפת קוד מוסכמת מראש אמר לו שהוא מעוניין ב-50 גרם (ש. 24). בהמשך נאשם 1 שוחח עם הסוכן לגבי המקום בו ייפגשו. נאשם 2 ספר את הכסף שמסר לו הסוכן, ואז הוא ונאשם 1 נסעו משם כשנאשם 1 נוהג ונאשם 2 לצדו (ש. 42). בהמשך נאשם 1 הוא שתיאם עם הסוכן את המפגש לשם מסירת הסמים. בנקודה זו נאשם 2 הוא שהגיע ומסר לסוכן כפפה שבתוכה הקוקאין. כשנשאל האם ראה את נאשם 1 במהלך העסקה השיב "ראיתי אותו שהעברתי לשבתאי [נאשם 2] את הכסף בבן יהודה. הוא ישב באוטו שלו והיה נהג, ודיברתי איתו בטלפון שהוא היה עם שבתאי. את כל השיחות טלפון עשיתי עם רועי והטלפון שלו" (ש. 61 ואילך).

(ב) קיימות הקלטות של שיחות בין הסוכן לבין הנאשמים מיום 12.2.17. שיחות טלפוניות [מ.ט. 48-17] וכן שיחות כפי שהוקלטו מהרכב של הסוכן.

(ג) קיים תיעוד של יחידת העיקוב, וצילום של שני הנאשמים.

(ד) קיימת חוות דעת מומחה (מיום 28.2.17) המזהה את החומר שנמסר באירוע כקוקאין בסך 49.0311 גרם נטו.

9. הנה כי כן, קיים הבדל מסוים בין שני האישומים. ביחס לאישום השלישי נראה שחלקו של נאשם 1 הוא דומיננטי למדי, הוא זה שנשא ונתן, ועמו סוכמו תנאי עסקת הסמים. יחד עם זאת, בעימות שנעשה בין נאשם 1 לבין הסוכן (ראו תמליל שנעשה של החקירה מיום 2.4.17) ציין האחרון ביחס לעסקה מושא האישום השלישי כי נראה לו שדיבר עם "שבי" קרי נאשם 2 (ראו בעמ' 2 לתמלול). ולא עם מר כולי, וכשנשאל איך נאשם 1 קשור לעסקה זו השיב **"הוא היה עם שבי"**.

הבדלים אלה, שאינני מקל ראש בחשיבותם, ידונו, כמקובל, בהליך העיקרי. בענייננו, התמונה הכללית מצביעה על קשר מהותי למדי בין שני הנאשמים. גם אם אקבל את טענת נאשם 1 עדיין קיימות נסיבות רבות הקושרות אותו לאירוע; כך, אחת הפגישות בין המעורבים באישום השלישי נערכה בביתו של נאשם 1. נוכח מכלול הראיות הקיים, בשלב לכאורי זה, קשה לקבל טענה לחוסר מודעות של נאשם 1 למהות הפעילות בה הוא מעורב. בנוסף, אין להתעלם גם משני האישומים הנוספים לגביהן אין מחלוקת ממשית כי קיימות ראיות לכאורה. אישומים אלה מצביעים על קשר הדוק למדי בין שני הנאשמים, ושיתוף פעולה ממשי ביניהם. נתונים אלה מקשים לקבל את הטענה כי קיים ביניהם מידור במובן זה, שהנאשם האחד אינו מודע לטיב מעשיו של הנאשם השני.

10. על כך יש להוסיף את העובדה כי הנאשמים שתקו, למעשה בחקירותיהם. אמנם בחקירתו הראשונה (מיום 29.3.17) ענה נאשם 1 לשאלות החוקרים והציג עצמו כמי שעובד בתחום מכירת הטלפונים, והכחיש כל קשר לפעילות פלילית אסורה. אלא שבחקירה זו לא הוטח בו חומר הראיות נגדו באופן ממשי. בהמשך, בחקירתו המאוחרת יותר כבר שמר מר כולי על זכות השתיקה (ראו חקירה מיום 2.4.17), ובחקירה זו הוטחו בפניו הראיות נגדו. אשר לעימות שנערך בין נאשם 1 לבין הסוכן, זכה הסוכן למנה גדושה של קללות וגידופים, ולא לתשובות מהותיות על טענותיו (מלבד הטענה כי גם לפי הסוכן מעורבותו של מר כולי במעשים היא שולית). כידוע, שתיקת הנאשמים מחזקת את החומר הראיתי נגדם (בש"פ 7216/05 **אגבריה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו; 2008) (פסקה 4 להחלטתו של כב' השופט, כתוארו אז, ג'ובראן).

11. על רקע זה, ולצורך השלב הנוכחי של הדיון, נחה דעתי כי קיימת נגד הנאשמים תשתית ראייתית משמעותית, שלא חל בה כרסום של ממש. טענותיהם של הנאשמים לגבי מהימנות הסוכן תתברר, מן הסתם, בהליך העיקרי.

12. נותרה טענת הנאשמים לגבי העובדה כי הסוכן שימש גורם מדיח. ההלכה בעניין זה סוכמה על לאחרונה על-ידי כב' המשנה לנשיאה רובינשטיין בע"פ 307/17 **זוננישוילי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו; 2017) (בפסקה ח' לפסק הדין):

בכל הנוגע לשאלת ההדחה, הלכה היא כי דוקטרינת "פח יקוש" לא אומצה במשפט הישראלי, כך שאין ההדחה או השידול למעשה עברייני פוטרים את העברייני מאחריות פלילית על ידי זיכוי מאשמה, אלא עשויים להביא להקלה מסוימת בעונשו של נאשם [...].

ככלל, פעולתו של סוכן, אשר מעלה חשד להדחה, נבחנת במסגרת דוקטרינת ה"הגנה מן הצדק"

המאפשרת לבית המשפט לבטל כתב אישום, כולו או חלקו, במקרים בהם טעמי הצדק וההגינות מחייבים זאת, ובמקרה של "סוכן מדיח", בחינת "ולפני עיוור לא תתן מכשול" (ויקרא י"ט, י"ד). בגדרי אלה נותן בית המשפט דעתו ל"איזון בין הצורך למצות הליכים עם נאשמים לבין זכויות הנאשמים להליך הוגן, והתנגדות להתנהלות בלתי-ראויה של רשויות האכיפה" [...] יוטעם, כי כדי להוכיח טענת "סוכן מדיח", ובכך להקים טענת הגנה מן הצדק, יש לעמוד בשני מבחנים: מבחן אובייקטיבי הבוחן את פעולת הרשות ובודק האם נפל פגם חמור בהתנהלותה, ומבחן סובייקטיבי הבוחן את נטייתו הספציפית של הנאשם לבצע את העבירה [...]; בהקשר זה הודגש, כי אל לה למשטרה להפעיל סוכן מדיח, אלא אם בידה מידע אמין המחשיד את הנאשם כמי שנוהג לבצע פשעים מן הסוג מושא החקירה [...]. כאמור, על דרך הכלל לא יהא בהפעלת דוקטרינת ההגנה מן הצדק כדי לפטור את הנאשם מאחריות פלילית, אלא שהמשקל שניתן להדחת הנאשם יבוא לידי ביטוי כאמור בעונש שיושת עליו.

ואילו כב' השופטת דפנה ברק ארז ציינה באותה הפרשה:

ראיתי מקום להבהיר כי הגם שהפעלתו של סוכן מדיח אינה הגנה במשפט הפלילי המהותי, ניתן לדעתי, במקרים המתאימים לכך, לבטל כתב אישום שהוגש נגד אדם שהודח על-ידי סוכן הרשות לעבור עבירה מכוחה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק, וזאת כאשר מדובר במקרים חריגים וחמורים ביותר של אי-הגינות בהתנהגות הרשויות [...].

הנה כי כן, קיים הבדל מסוים בין הגישות השונות שניתן לאתר בפסיקת בית המשפט העליון. לפי אחת מהן, מקומה הטבעי של הערכת פעילות ההדחה היא בגזר הדין, ככל שתקום אחריות פלילית. לפי השנייה, פעולת ההדחה יכולה, בנסיבות מסוימות, להוביל לביטול כתב האישום.

בנסיבות המקרה דנא, ובשלב זה של ראיות לכאורה, נראה לי כי עיקר משקלן של טענות ההדחה הוא ביחס לאישום הרביעי שבכתב האישום. כאן נראה לי כי גם לפי כתב האישום עצמו מעורבותו של הסוכן ושל גורמי האכיפה בפעילות המיוחסת, יכולה להיחשב למרחיקת לכת. אין בפני נתונים של ממש המאפשרים לי לקבוע זאת ביחס לאישומים מושא החלטה זו. כאן, על פי כתב האישום ועל פי חומר הראיות היוזמה הייתה של הנאשמים, והם נטלו חלק מכריע במימוש עסקאות הסמים הלכה למעשה. די בכך בצירוף האישום הראשון, כדי לכונן ראיות לכאורה ממשיות כאמור לעיל.

13. משהארכתי מעט בעניין הראיות לכאורה, אוכל לקצר בעניין עילות המעצר. קיומן של ראיות לכאורה בעבירות סחר בסמים מכונן מסוכנות סטטוטורית בהתאם לסעיף 21(א)(1)(ג)(3) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו - 1996. על כל יש להוסיף את העבר הפלילי של שני הנאשמים, ואת נסיבות מעצרו של נאשם 2.

14. משכך, קיימות ראיות לכאורה וקיימת עילת מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגד שני הנאשמים. במעמד שימוע ההחלטה אשמע טענות לגבי האפשרות לבחון חלופות מעצר בנסיבות העניין.

ניתנה היום, כ"ז סיוון תשע"ז, 21 יוני 2017, במעמד הצדדים.